

loven, idet den bestemmer, at ethvert Thing for sig skal kunne nedfætte saadanne Commissioner, fuldstændig har seet bort fra dette som Noget, den ikke fandt Anledning til at betragte som en Hindring for flige Commissioners Nedfættelse. Hvorledes det andet Thing vil stille sig, kan jo ingen Dødelig forudsige; om det, naar en saadan Commissionens Arbejde kommer til at ligge for til Afbenyttelse, i Fremtiden vil slutte sig til dette Arbejde eller erklære sig derimod, er Noget, som intet Menneſte kan forudsige, og dersom dette skulde være en Hindring for en Nedfættelse af en Commission om dette Forhold, vilde den samme Hindring være tilstede med Hensyn til en Commission om hvilketſomhelst Forhold, som der kunde blive Tale om, at et af Thingene vilde lade undersøge. Det vilde alſaa være en almindelig Indvending mod, at overhovedet noget af Thingene benyttede sig af den Ret, som Grundloven giver det, og den vilde ikke ramme dette Forhold mere end ethvert andet. Jeg troer derfor, at denne Indvending heller ikke kan anſees for afgjørende, og at den Frygt, som den høitærede Minister nærer, ikke har nogen Grund. Den høitærede Minister anførte, at Slutstenen for den Række Lønningslove, han agter at forelægge, skulde være en Revision af Pensionsloven, men jeg seer ikke ret, hvorledes en saadan Revision, efterat samtlige disse Lønningslove ere vedtagne og udkomne, egentlig skulde kunne føre til Andet end en Stadfættelse af de Pensionslove, vi have; thi baade fra Regjeringens og fra Thingets Side ville Mange da, som det synes mig, med nogen Ret kunne ſige, at naar Lønningerne ere fastsatte i Henshold til den nuværende Pensionslov, vil man ved at indføre Forandring i denne rolke ved Lønningsſatſerne, og at man da maa komme til at have Lønningslovene for til ny Behandling efter en saadan Forandring. Der vil ſaaledes virkelig være Banſtelighed for, at man med nogen Frihed vil kunne behandle Pensionsloven ſaa hurtigt, efterat Lønningslovene ere vedtagne. — Jeg er enig med de ærede Herrer, som mene, at man af den foreliggende Lønningslov bør udſtyde Marineministeriet; af de ſamme Grunde, som disse anførte, finder jeg dette rigtigt, naar Loven ikke tillige omfatter

Krigsministeriet. Jeg kan ogsaa ganſte erkjenne det Belgrundeede i, hvad det ærede Medlem for Aarhus-Amts 1ste Valgfreds (Winther) ſagde, at man, ſelv om man besluttede Nedfættelsen af en Commission om dette Forhold, dog kunde vedtage denne Lov, naar man ſatte dens Varighed til et mere begrændſet Antal Aar.

Adler: Jeg har lige ſiden denne Sags Behandling fra igaar indtil nu gaaet efter det gamle Ord: Jeg vil, nei jeg vil ikke, med Hensyn til at tage Ordet. Jeg fortæller ikke dette, for at Thingets ærede Medlemmer ſkulde vide, hvorledes jeg har havt det, men fordi jeg troer, at disse Ord viſe, hvorledes Stillingen efter min Mening hos den ſørſte Deel af Thingets Medlemmer har været overfor denne Lov. Jeg har følt, at der naturligtviis var mange Spørgsmaal, om hvilke jeg kan have endogſaa en temmelig begrundet almindelig Anſtuelfe, tilbeds bygget paa Erfaringer fra min egen Administration; men paa den anden Side har jeg ogsaa følt, at her netop var eet af de Punkter, hvorpaa Sagtyndigheden maa have en overordentlig ſtor Indflydelse. Jeg har tænkt: Hvorledes vil det gaae, naar Du kom til at ſidde i et Udvalg eller i en Commission, og om jeg end ikke har tænkt mig disse beſtaaende af 6 forhenværende Excellencer, ſaa har jeg dog troet, at idetmindſte nogle af de tidligere Miniſtre, ſom findes her i Thinget, ville komme ind i Udvalget eller Commissionen, og jeg er overbeviſt om, at det vil gaae mig og Mange med mig ligeoverfor dem ſaaledes, at de vilde ſaae en meer end tilhørlig Vægt. Det vilde falde af ſig ſelv, at de vilde ſlaae os Andre med deres Erfaringer; de vilde ſige: Saaledes og ſaaledes har Administrationen været i den lange Tid, vi have været deri, det kan ikke være anderledes; I maae troe os paa vort Ord, og dette maatte nødvendigviis ſaae ſtor Indflydelse. Den ærede ſidſte Taler bemærkede, at de Sagtyndige naturligtviis kunde give os vigtige Fingerring, men at der ogsaa var Ting, ſom vi Andre kunde have Begreb om, og at da ſelvfølgelig en ſaadan Underſøgelse ikke kunde foretages af Administrationen alene, men ved Samvirken med Thingene, ſaa vilde de almindelige